Pranav Journal of Fine Arts
(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)
ISSN:2582-9513

ஊத்துக்காடு வெங்கடகவியின் கவிதைகளில் அழகியலும் கருத்தமைவும்

கௌசல்யா.செ & ஸ்ரீமதி . நாகேஸ்வரி
தென்திருவிதாங்கூர்இந்துக்கல்லூரி
நாகர்கோவில்
கன்னியாகுமரிமாவட்டம்

கட்டுரைச்சுருக்கம்:

ஊத்துக்காடு வெங்கடகவியின் வாழ்க்கைக்குறிப்புடன் அவர்தம் கவிதைகளில் இடம்பெற்ற புராணக்கதைக்குறிப்புகள் , தத்துவங்கள்,பக்தி,கவிதைநடை, அழகியல் ஆகியன கட்டுரையின் கருத்தாக்கமாக அமைகின்றன. இடையிடையே சிற்சில கருத்தும் இணைத்துகட்டுரைவடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

முன்னுரை:

வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்

என்னும் வள்ளுவன் வான்மறைக்கு இணங்க இவ்வையத்துள் வாழ்ந்த மாமனிதர்கள்பலருள் ஊத்துக்காடு வெங்கடகவியும் ஒருவர் . அவர்தம் கவிதைகளில்இடம்பெற்றகருத்தமைவையும்அழகியலையும் இக்கட்டுரை விளக்கமுற்படுகிறது.

பிறப்பும்வாழ்வும்:

'தோன்றிற்புகழொடுதோன்றுக'என்றதுபொய்யாமொழி.

.அங்ஙனம் திருவாரூர் மாவட்டத்தின் மன்னார்குடியில் ராமச்சந்திரவாதுளருக்கும் கமலநாராயணிக்கும் மகனாகப்பிறந்தார்,நம்வெங்கடகவி.நடேசரத்னபாகவதரிடம் அடிப்படை இசையைக் கற்றுக்கொண்டு அன்னையின் வாக்குப்படி இறைவன் கண்ணனையே தம் மானசீக குருவாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார் .பாடல்களைப்புனைந்து பக்திமழையிலும் இசைச்சாரலிலும் நனையத்தொடங்கினார்.

தமிழ்ப்புலமையும்இசையறிவும்:

பக்தியுடன்நிறைந்தபரவசம்,இறைவனை அழகுற வருணிக்கத் தூண்டிட , அவர்பெற்ற இசையறிவும் வழிநடத்த , பேரெழில் கவிதைகளை இயற்றினார் . அவர்சிந்தையில் நிறைந்த கண்ணனைக் கவிமலர் சூட்டி அழகுபார்த்தார்.

'இங்கிதம் என்றாலே என்னவிலை என்று

கேட்பானாடி அந்த கண்ணன்'

என்றவரிகளில் வஞ்சப்புகழ்ச்சியாய் இறைவனைப் போற்றும்

புலமை உயர்ந்தது . கவிதைகளுக்கு ராகமும் தாளமும் அமைத்துத் தந்திருக்கும் அவரது இசையறிவு இமயம் என்றால் மிகையில்லை.

காவடிச்சிந்து முதல் சங்கராபரணம் வரை இவர் பாடாத ராகங்களே இல்லை எனலாம். காப்பிராகத்திலான ,

'என்ன தவம் செய்தனைய சோதா' ….. என்னும் பாடல் வெங்கடகவியின் மணிமகுடம் எனலாம்.

புராணக்கதைபொதிவு:

கதைபொதிபாடல்கள் காலம் கடந்து நிற்கும் என்னும் கருத்திற்கிணங்க தம் அழகு தமிழ்க்கவிதைகளில் கதைப்பொதிவினையும் இசைநுணுக்கத்தினையும் தந்து காலம் கடந்தும்இசையால் வாழ்கிறார்.

'தோலை அரிந்து கனி தூர எறிந்து வெறும்

தோலைத் துணிந் தொருவன் தந்தானல்லவோ'

என்னும்வரிகளில் விதுரரின்பக்தியால் பழத்தோலை அமுதமாய் உண்ட பாரதக்கதைபுலப்படுகிறது.

'மேலைப்பிடி அவலை வேண்டு மென்றே தெரிந்து

விரும்பி ஒருவன் அன்று தந்தானல்ல வோ'

என்னும்வரிகளில் கண்ணன் குசேலன் நட்பு சொல்லப்படுகிறது.

'காலமெல்லாம் தவமிருந்து கனிந்த கனி கடித்துச் சுவைத்தொருவள்

தந்தாளல்லவோ'

என்னும்வார்த்தைகள் ராமாவதாரத்தில் சபரியின் விருந்தோம்பலைச் சொல்கின்றன.

கவிதையில் தத்துவங்கள்:

வாழ்க்கைநிரந்தரமில்லாதது; வாழும்நாளில் இறைச்சிந்தனையுடன் கூடிய நிமிடங்களே உண்மையானவை; உன்னதமானவை என்பன போன்ற தத்துவங்களை வெங்கடகவியின் கவிதைகளில் காணலாம்.

'சன காதியர்தவ யோகம் செய்து சாதித்ததைப்

புனிதமாய் எளிதில் பெற என்ன தவம் செய்தனை'

என்றவரிகளில் யோகம்முதலான சாதனைகளைவிட அன்பே ; உருகும் பக்தியே இறைவனை அடைய எளியவழி என்று யசோதையின் வாழ்வின் வழிநின்று விளக்குகிறார்.

கண்ணனைச் சிந்தித்தால் மனம் விலாசமாகும்;புத்தியில் தெளிவுதோன்றும் என்பதனை

'தெளிந்த நிலவு பட்டபகல் போல் தெரியுதே

திக்கை நோக்கி என் இருபுருவமும் நெரியுதே'

என்னும்வரிகளால்உணர்த்துகிறார்.

கவி நடையும் பக்தி யோகமும்:

நம்பிக்கை நம்பிக்கை நம்மிடத்தில் நம்பிக்கை

நம்பிக்கை இறைவனிடத்தில் நம்பிக்கை -சுவாமிவிவேகானந்தர்.

கர்ம,ஞான,பக்தியோகங்களில் வெங்கடகவி பக்தியோகம் வழிநின்று இறைவனின்மீது ஆனந்தவெள்ளமாய் பக்திக்கவி பொழிந்து மகிழ்ந்தமையை அவர்தம் கவிதைகள் வழி அறிகிறோம்.

'ஆனந்த மோகனவேணு கானமதில் அலைபாயுதே'

என்றுகிருஷ்ணப்ரேமையைவெளிப்படுத்துகிறார்.

'பாலனென்று வாரி அணைத்தேன்

அணைத்த என்னை மாலையிட்டவன் போல்

வாயில் முத்தமிட்டாண்டி'என்று சிருங்காரபாவம் காட்டுகிறார்.

பின்னாளில் பாரதி கண்ணனைக்காதலியாய்க் கொண்டதும் இதை கேட்டுத்தானோ!

'**செய்யும் துஷ்டத்தனத்திற்கோர் எல்லையே இல்லை**

தேடிப்பிடிக்க என்றால் சக்தியும் இல்லை'

என்று யசோதையாய்த் தான் மாறி பக்தி யோகத்தினை வெளிப்படுத்தும் பாங்கு அற்புதம்.

கண்ணனேகதி என்னும் வெளிப்படை:

'சகலம் கிருஷ்ணார்ப்பணம்'

என்று வெங்கடகவிவாழ்ந்திருக்கவேண்டும்.அதனால்தான் கண்ணனைப் போற்றித் துதித்து ; அனுபவித்து; பக்திசெய்து; அன்புகாட்டி; ஆனந்தித்துப் பாடல்கள் புனைந்திருக்கிறார்.

'சின்னஞ்சிறு பதங்கள் சிலம்பொலித்திடுமே

செவிமடுத்த பிறவிமனம் களித்திடுமே'

என்று திருவடிதீட்சையும் அதனால் ஆனந்தித்த பேரானந்த அனுபவமும்கவிதையாய் வெளிப்பட்டன.யசோதைக்குக்கிடைத்த வாய்ப்பினைச் சிலாகித்துப் போற்றுவதில் நின்னைச்சரணடைந்தேன்என்றுகண்ணனைச்சரணடைந்ததை

'எங்கும் நிறைப் பரப்பிரம்மம் அம்மா

என்றழைக்க என்னதவம் செய்தனை'

என்னும் வரிகளால் உணரமுடிகிறது.

சர்வசமய சிந்தனை:

'அரியும் சிவனும் ஒண்ணு அறியாதார் வாயில் மண்ணு'எனும் முதுசொல் ஒன்று பரம்பொருள் எனும் தத்துவத்தினை உணர்த்துகிறது. வெங்கடகவியும் அரியுடன் அரனையும்

'உன்னிலும் எனக்கொரு உற்றார் யாருமுண்டோ ஒளிமுதல் செல்வமே

உள்ளும் புறமும் நிறைவான துன்னருளே உத்தமமான

மறைதரு பொருளே''

என்று பாடி மகிழ்ந்திருக்கிறார்.விநாயகருக்கும் முருகனுக்கும் கவிபுனைந்து மகிழ்ந்தவரவர்.பக்திக்குப் பரம் ஒன்றன்றோ!

முடிவுரை

இங்ஙனம் வெங்கடகவியின் வெகுசில கவிதைகளில் அமைந்த அழகியலும் கருத்தமைவும் சுருக்கமாக விளக்கியுரைக்கப் பெற்றன.

மேற்கோள்நூல்கள் :

பாரதியார்கவிதைகள்

திருக்குறள்

ஸ்ரீகிருஷ்ணகானம்

விக்கிபீடியா.